

[Hans Nielsen.]

„Man havde vel ventet, at jeg her vilde holde en flammende Protesttale mod den nye Ordning og maaske komme med den efterhaanden mange Gange brugte Bemærkning om at komme fra Dynen i Halmen. Jeg vil tværtimod sige, og jeg taler paa hele Hovedbestyrelsens Vegne, at den nye Lov er et absolut Fremskridt. Ganske vist er Ordningen ikke ideel, men det kunde man vel heller ikke vente straks, og vor Opgave er at arbejde hen mod en mere direkte Kildebeskatning og om muligt en Nedsættelse af de 6 pCt.“

Direktør Wunschs Udtalelse fik almindelig Tilslutning fra Forsamlingen, og det var jo en meget rosende Anerkendelse af Restaurationsskattens Bortfald. Jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal derefter ikke har haft Lyst til at holde flere Protesttaler mod Restaurationsskattens Bortfald.

Ved det samme Møde — jeg dvæler særlig ved det, fordi det var det sidste store Møde, det ærede Medlem holdt, før denne Offensiv døde hen — rasede han, kunde jeg næsten fristes til at sige, mod den russiske Socialisering, Ekspropriationen, Fæstefordærvelsen og alt, hvad dertil hørte, og forsikrede, at den danske Landbostand vilde rejse sig mod Regeringen netop paa Grund af disse Forslag. Men kort Tid efter holdt de sjællandske Husmænd Sendemandsmøde her i København, og derfra foreligger der følgende Udtalelse, som jeg ogsaa med den højtærede Formands Tilalelse vil oplæse:

„Paa samme Maade maa Husmandsbevægelsen stille sig overfor Regeringens Jordlovsforslag, og vi vil ikke lade os paavirke af den Agitation, der er blevet rejst fra det store Landbrugs Side. Loven af 1919, paa hvilken Regeringen bygger videre, er et ægte Barn af den danske Husmandsbevægelse. Man bør heller ikke kunne tvivle om, at naar hele den danske Husmandsbevægelse staar bag disse Love, saa maa det være muligt at faa dem gennemført i Rigsdagen.“

Jeg kunde supplere denne Udtalelse med Udtalelser fra Husmændenes Sendemandsmøder paa Fyn og i Jylland, men denne er jo ganske tilstrækkelig talende. Det er et fuldgyldigt Bevis for, at den danske Husmandsstand, der jo er talrigere end Gaardmandsstanden, staar helt og fuldt bag disse Love, foruden at mange, mange Tusinder i andre Samfundsklasser staar bag dem. Bestræbelserne for at ophidse Befolkningen mod Regeringen er altsaa

ogsaa paa dette Omraade, med Hensyn til Jordlovene, faldet komplet til Jorden.

Men der foreligger ogsaa Udtalelser af en anden Art. Jeg vil i saa Henseende gøre opmærksom paa, at kort efter at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal havde holdt den meget omtalte Tale i Graasten, fremkom derovre i Jylland en meget karakteristisk Udtalelse fra en Gaardejer A. P. Sørensen, Marienlund, som har været Formand for den stedlige Venstreforening. Han skrev følgende:

„Jeg er Modstander af Madsen-Mygdals Politik paa mange Omraader, og som Høvding skulde han have været fjernet for længe siden, hvis jeg maatte raade.“

Dertil føjer denne Mand yderligere følgende:

„Jeg kan ikke følge Venstres Politik og Taktik længere. Man kan jo ikke undgaa at lægge Mærke til, at der er en Fløj indenfor Partiet Venstre, der stræber efter at smide mange Millioner ud til et Militærvæsen, der ingen Nytte er til, og som kun er til Skade for det danske Samfund. Denne Politik er ikke Venstrepolitik, og jeg, der altid har følt mig hørende til et demokratisk Parti, der vilde demokratisk Politik, foretrækker derfor at sige rent ud, at en saadan Politik strider mod min demokratiske Opfattelse.“

Derefter tog denne Formand for Venstres Organisation i Kredsen sit Tøj, forlod Partiet og sagde Farvel og Tak; han skulde ikke nyde mere af Venstres demokratiske Politik.

Jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal tabte Lysten til at foranstalte flere store stormende Protestmøder, og der blev ikke oftere i denne Sommer Lejlighed til 6-spaltede Overskrifter i „Fyens Tidende“ med „Socialisterne paa Flugt“. Rundt om ved utallige Møder blev der givet ikke alene politisk, men ogsaa saglig Tilslutning, til Regeringens Politik fra mange forskellige Erhvervsorganisationer, og jeg kan derfor sige, at Regeringens Politik har vundet almindelig Anerkendelse.

Regeringen nedsatte, som man ved, i sin Tid et Markedsudvalg, og jeg vil gerne sige et Par Ord om dette Udvalgs Arbejde, fordi en enkelt Røst har søgt at kritisere det. Ærede Medlemmer kender alle de 3 Rapporter, der foreligger fra dette Udvalg, og den, der har gjort sig denne Ulejlighed at læse dem, maa erkende, at der her er udført et stort og fortjenstfuldt Arbejde. Jeg beklager paa det dybeste, at Partiet Venstre ikke udvalgte en Mand til at være med i